

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: Z2022/5187

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG
ZWOLLE

Beslissing van 29 september 2023 op de klacht van:

A,

verblijvende in de Penitentiaire Inrichting (PI) te B,
klager,

tegen

C,

huisarts,

werkzaam in D,

verweerder, hierna ook: de huisarts,

gemachtigde: mr. K. Zeylmaker, werkzaam in Leusden.

1. De zaak in het kort

1. Klager is als patiënt ingeschreven geweest bij de praktijk van de huisarts. In 2021 werd er tweemaal ingebroken in de huisartsenpraktijk en werd de auto van de echtgenote van de huisarts in brand gestoken. De huisarts heeft hier aangifte van gedaan. Hij heeft daarbij gezegd dat hij het vermoeden had dat klager de dader was. Reden hiervoor was dat hij wist dat klager ontevreden over hem was en wel eens een verwarde indruk heeft gemaakt en om een TBC-onderzoek had verzocht. Klager is van mening dat de huisarts met het laatste zijn beroepsgeheim heeft geschonden en verwijt dat de huisarts.

2. Het college komt tot het oordeel dat de klacht gegrond is. Het college ziet niettemin af van het opleggen van een maatregel. Hierna licht het college het voorgaande toe.

2. De procedure

2. Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

2. De zaak is behandeld op de openbare zitting van 29 augustus 2023. De huisarts was aanwezig en werd bijgestaan door zijn gemachtigde. Klager was afwezig en heeft ook geen gebruik gemaakt van de hem geboden mogelijkheid om digitaal deel te nemen aan de zitting.

3. De feiten

3. Van november 2019 tot november 2021 was klager patiënt bij de praktijk van de huisarts.

2. Op maandagochtend 8 november 2021 bleek dat er was ingebroken in de praktijk

van de huisarts. Er waren braaksporen en een computer was verdwenen. De huisarts deed aangifte van diefstal. In de nacht van 8 op 9 november 2021 werd de auto van de echtgenote van de huisarts voor hun privéwoning in brand gestoken. De brand is geblust door de brandweer. Toen de politie vroeg of de huisarts een mogelijke dader in gedachten had, dacht hij aan klager. Reden hiervoor was dat klager een half jaar eerder een tuchtklacht tegen hem had ingediend. Die klacht is kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat klager geen griffierecht had betaald.

3.3 De huisarts is enkele dagen niet in de praktijk geweest. De assistente was als enige in de praktijk aanwezig, enkel om telefoontjes te beantwoorden en patiënten te verwijzen naar een waarnemer.

3.4 Op 11 november 2021 kwam klager eind van de middag naar de praktijk.

Klager

wilde dat er een TBC-bloedonderzoek bij hem zou worden verricht. De assistente verwees klager naar de waarnemer, maar klager wilde niet verwezen worden. Hij liep zomaar de spreekkamer van de huisarts in en werd door de assistente overgehaald de praktijk te verlaten.

3.5 In de nacht van 11 op 12 november 2021 werd er weer ingebroken in de praktijk. Een sleuteltje en de telefoon van de assistente waren verdwenen. Daarnaast was een van de ruiten van de spreekkamer van de huisarts ingegooid. De assistente was ervan overtuigd dat klager dit moest hebben gedaan.

3.6 In het proces-verbaal van de aangifte op 12 november 2021 staat onder meer het volgende in de verklaring die de huisarts heeft afgelegd (dit citaat is overgenomen inclusief eventuele type- en taalfouten):

“U vraagt mij of ik een vermoeden heb wie dit gedaan kan hebben in het bijzijn van mijn assistente [naam assistente]. Eerder heb ik al genoemd dat een patiënt van mij, [naam patiënt], zich niet geholpen voelde door mij. Mijn assistente [naam assistente] vertelt in uw bijzijn dat zij gisteren email verkeer heeft gehad met [naam klager]. Hij stuurde een verzoek voor een TBC-onderzoek. Mijn assistente heeft toen uitgelegd dat zij dat niet zomaar kan en dat ik ziek was. Na wat getouwtrek over dit TBC-onderzoek heeft mij assistente hem doorverwezen naar dokter [naam dokter]. Vervolgens is [naam klager] op 11 november omstreeks 16:40 uur de praktijk is binnengelopen en liep hij regelrecht naar mijn spreekkamer waar ook de ruit is vernield. Toen sprak mijn assistente hem aan en gaf hij weer aan een TBC-onderzoek te willen waarop hij wederom is verwezen naar dokter [naam dokter] aangezien ik er niet was. Tijdens dit voorval gaf mijn assistente aan dat [naam klager] een verwarde indruk maakte. Hij at met zijn handen aan zijn hoofd alsof het hem allemaal teveel werd. Hij is na dit voorval weggegaan en heeft toen geen gekke dingen gedaan.”

3.7 Klager is op 25 november 2022 door de rechtbank strafrechtelijk veroordeeld voor de inbraken en de brandstichting, waarbij een gevangenisstraf voor de duur van 375 dagen en de maatregel van TBS met bevel tot verpleging is opgelegd aan klager. Klager is tegen deze beslissing in beroep gegaan.

4. De klacht en de reactie van de huisarts

4. Volgens klager heeft de huisarts zijn beroepsgeheim geschonden doordat hij vertrouwelijke informatie over klager heeft gedeeld met de politie zonder klagers toestemming. Hij heeft namelijk gemeld dat klager voor een TBC-onderzoek naar de praktijk was gekomen.

2. De huisarts heeft het college verzocht de klacht ongegrond te verklaren. Achteraf gezien is de huisarts van mening dat hij beter niets over het TBC-onderzoek had

kunnen zeggen. Hij heeft zich dat al snel na de aangifte gerealiseerd en de politie verzocht “TBC-onderzoek” of slechts “TBC” te verwijderen uit de aangifte, maar dat wilde de politie niet.

Hoewel de huisarts weet dat het beter was geweest het TBC-onderzoek niet te vermelden, is hij ook van mening dat hij hiermee nog geen medische informatie over klager heeft verstrekt.

Daarnaast geldt dat hij in een bizarre situatie verkeerde en in een conflict van plichten.

3. Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

De criteria voor de beoordeling

Maatregel

Publicatie

6. De beslissing

Het college:

Deze beslissing is gegeven door Th.A. Wiersma, voorzitter, C.A. Bol, lid-jurist, A.H.M. van den Nieuwenhof, H. Donkers en A.D.J. van Empel, leden-beroepsgenoten,

bijgestaan door L.C. Commandeur, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 29 september 2023

secretaris

voorzitter

Tegen deze beslissing kan in de volgende gevallen schriftelijk beroep worden ingesteld bij het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

Bij een gedeeltelijke niet-ontvankelijkverklaring of een gedeeltelijke ongegrondverklaring kan uw beroep alleen betrekking hebben op dat deel van de beslissing.

U moet het beroepschrift richten aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg, maar opsturen naar de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Zwolle. Daar moet het zijn ontvangen binnen zes weken nadat de beslissing aan u is verstuurd.

Als u beroep instelt, moet u € 50,- griffierecht betalen aan het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg. U ontvangt hierover bericht. Als u geheel of gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld, wordt het griffierecht aan u terugbetaald.